

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 485/2014
21.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Г., због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката П.М., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4812/13 од 11.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 21. маја 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г. – адвоката П.М., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4812/13 од 11.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.8773/10 од 18.07.2013. године, окривљени М.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ и кривичног дела недозвољено држање оружја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне, и то за кривично дело из члана 278. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, а за кривично дело из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 10 месеци, окривљени је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 године. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 04.02.2008. до 07.02.2008. године.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета – аутоматске пушке марке ..., калибра ..., фабрички број ..., као предмет извршења кривичног дела.

Окривљени је на основу чланова 193, 194. и 196. ЗКП, обавезан да на име паушала плати износ од 2.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 48.000,00 динара, те да оштећенима, на име нужних трошкова, исплати износ од 119.812,50 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4812/13 од 11.02.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног М.Г., а пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.8773/10 од 18.07.2013. године, потврђена.

Бранилац окривљеног М.Г. – адвокат П.М., поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.4812/13 од 11.02.2014. године, на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног М.Г. – адвокат П.М., навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, само формално означава ову повреду због које је подношење захтева дозвољено, с тим што не конкретизује у чему се она састоји, док суштински у образложењу захтева, оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и браниоцу окривљеног.

Наиме, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи да је окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела недозвољено држање оружја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ, и поред тога што пушка није била власништво окривљеног, те да су и првостепени и другостепени суд приликом доношења одлуке занемарили чињеницу да је окривљени предметну пушку "отео" од лица како не би насрнуо и

угрозио живот и тело трећих лица, те како би спречио изазивање опште опасности, дакле, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у вези са кривичним делима због којих је окривљени оглашен кривим.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона, због које је подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г. – адвоката П.М. одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.